

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 246/2020

13.07.2020. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца "Raiffeisen bank" а.д. Београд кога заступа Светлана Анђелковић Милошевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради дуга, решавајући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Врању и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној 13.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Основни суд у Врању се решењем Ив бр. 362/15 од 14.04.2016. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и решењем Ив бр. 362/15 од 04.03.2019. године одлучио да предмет уступи Трећем основном суду у Београду као месно надлежном, из разлога што се извршни поверилац у поднеску од 08.04.2016. године позвао на споразум странака о месној надлежности тог суда, применом члана 65. став 1. ЗПП.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежности и списе је уз акт П 4487/2019 од 29.05.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08,...и 88/18) и члана 22. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Врању.

Према стању у спису, извршни поверилац је 06.06.2015. године поднео Основном суду у Врању предлог за извршење на основу веродостојне исправе каматног листа - обрачун камате, ради наплате новчаног потраживања. Решењем Основног суда у Врању Ив 362/15 од 14.09.2015. године, дозвољено је предложено извршење. Против решења о извршењу извршни дужник је изјавио приговор, о ком је одлучено доношењем решења Основног суда у Врању Ив 362/15 од 22.10.2015. године, којим је стављено ван снаге решење о извршењу у делу у ком је одређено извршење и укинута све спроведене радње, те одређено да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога пред Основним судом у Врању. У поднеску од 08.04.2016. године извршни поверилац је истакао приговор месне ненадлежности позивајући се на споразум странака о месној надлежности суда у Београду односно Трећег основног суда у Београду из уговора који су приложени уз предлог за извршење

и предложио да се списи доставе том суду. Након тога, Основни суд у Врању се решењем Ив 362/15 од 14.04.2016. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и решењем Ив 362/15 од 04.03.2019. године одлучио да списе достави Трећем основном суду у Београду као месно надлежном.

Чланом 19. ЗПП, прописано је: суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1.); а ако се тужба не доставља туженом, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема тужбе (став 2.); суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3.); а ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од 8 дана од дана изјављивања приговора (став 4.).

Чланом 39. ЗПП, прописано је да је за суђење месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Чланом 65. ЗПП прописано је: ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан (став 1.); исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности (став 4.).

У конкретном случају тужилац је поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе Основном суду у Врању, као суду опште месне надлежности за туженог, те је након одлуке о приговору извршног дужника против решења о извршењу изјавио приговор месне ненадлежности, позивајући се на споразум о месној надлежности из уговора. Међутим, процесно овлашћење на подношење приговора месне ненадлежности, па и у случају позивања на споразум странака о месној надлежности, припада само туженом под условима прописаним чланом 19 став 3. и 4. ЗПП у вези члана 65 став 1. и 4. ЗПП, па тужилац као странка у поступку нема овлашћења да мења свој избор месне надлежности позивајући се на споразум о месној надлежности из уговора нити да истиче приговор месне ненадлежности.

Стога је у конкретном случају за поступање у овој правној ствари месно надлежан Основни суд у Врању.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић